

wierzę w ojca wszechmogącego
co zniszczył niebo i ziemię
i wszystkie rzeczy widzialne i niewidzialne

wierzę że nigdy nie wróci w aureoli jasnej
po prawicy jego nie siedzą
dobro i prawda

wierzę że kroczy po drogach szerokich
twarz wystawia do słońca
oddycha spokojnie

a jeśli są deszcze to prawie ich nie ma
a jeśli wzruszenia to tylko z radości

wierzę w ojca wszechmogącego

lecz nie w grzechów odpuszczenie
i nie w miłość wieczną

tato

24.01.2012

Poezja wizualna – Beáta Spáčilová, Jannifer Helia de Felice